

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΦΟΓΚ 1993

(επιλεγμένα ποιήματα)

Φιλέας Φογκ

Ξύπνησα. Βαθιά μέσα

σε μια πολυθρόνα.

Και μπροστά σε μια θάλασσα. Όπου

κανείς.

Μόνη κίνηση

το βλέμμα επάνω στα κύματα.

Όπου πήγαιναν.

Έτσι έμεινα.

Καλοκαίρια αθέατος.

Και χειμώνες ολόκληρους.

Κάπως έτσι θα γέρασα. Γιατί

ποτέ δε σηκώθηκα.

Άρα έζησα νέος.

Θα το πούνε τα κύματα

που είναι κάπως αμφίβια.

Δεν σηκώνομαι. Θα 'ρθουν.

Όπου να 'ναι

πρέπει να 'ρθουν τα κύματα.

Λίγο λίγο να γίνω

ένα κύμα τους.

Και να έχω

όπου πάω

επάνω μου βλέμματα.

Αμφίβιο

να 'ρχομαι, να 'ρχομαι.

Και να γίνει αργά

η στεριά όλη

θάλασσα.

Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες

Παίζοντας χρόνια ουίστ

στη «Λέσχη των Παλαιών Λονδρέζων»

κάποτε αντελήφθη ο κύριος

Φογκ

περίεργοι άνθρωποι να κάθονται στα διπλανά τραπέζια

άλλα να παίζουνε παιχνίδια

μ' άλλες φωνές κι άλλα ποσά

τα οποία ποτέ του εκείνος

δεν είχε φανταστεί.

-Το γύρο του κόσμου σε 80 ημέρες

αναφωνεί

κι όλη την τώρα πια μικρή

του περιουσία

στοιχηματίζει.

Και τα χρήματα έφερε

και βεβαίως μετά

πουθενά δεν επήγε

μόνο χάθηκε

εκεί όπου τώρα

τον βρίσκουμε

βαθιά μέσα σε μια πολυθρόνα

και μπροστά σε μια θάλασσα·

ναι, ως γνήσιος τζέντλμαν

αδιάφορος για

κάθε μετακίνηση

εραστής

των εξ αρχής χαμένων στοιχημάτων

Κύριε Φογκ,

πού να είναι εκείνη απ' τη θάλασσα;

Μία μέρα

ο κύριος Φογκ

καθόταν ακίνητος

βαθιά μέσα στην πολυθρόνα του.

Με μπροστά του τη θάλασσα.

Κανέναν δεν έβλεπε

κανείς δεν τον έβλεπε.

Όπου μέσα απ' τα κύματα

ένα κάτι όλο μάτια πλησίασε

και στα πόδια του κάθισε

κι ούτε κύμα

δε σάλεψε

εκτός μόνο

τα μάτια του.

-Φιλέα είμ' εγώ

αυτή που έπρεπε να 'ρθει

μόνο αν ήταν να φύγει για πάντα

είπε

και πάει

απ' τα μάτια του χάθηκε

και ποτέ του ξανά δεν την είδε

γιατί πώς θα μπορούσε να δει

κάτι που ήταν βαθιά

πολύ βαθιά

μέσα στα μάτια του;

Το ηλιακό ρολόι

Όταν ο κύριος Φογκ

ήθελε να δει τι ώρα είναι

έσκυβε από την πολυθρόνα

και κοιτάζε το πρόσωπό του στο νερό:

όμορφος παρά μελαγχολικός και δέκα δευτερόλεπτα

τρυφερός και αγέρωχος και σαράντα δευτερόλεπτα

λυπημένος και λυπημένος ακριβώς

του απαντούσε το νερό.

Μόνο τη νύχτα

η ώρα ήταν πάντα

νύχτα.

Όταν μια νύχτα ολόκληρη

σου δίνεται

δεν την ρωτάς ποτέ

τι ώρα είναι.

Ο κύριος Φογκ ενώ πιον ναυαγού

Μία μέρα

από την πολυθρόνα του είδε

ο κύριος Φογκ

έναν άνθρωπο να πνίγεται.

-Αφού δε γνωριζόμαστε

τι νόημα έχει να τον σώσω, σκέφτηκε.

Με τον καιρό θα με ξεχνούσε

ενώ εγώ για πάντα θα θυμόμουν

την αγνωμοσύνη του.

Ή θα 'τανε δια βίου ευγνώμων

κι έτσι μοιραία θα τον ξεχνούσα.

Θέματα τόσο σοβαρά

καλύτερα να τα ρυθμίζει

η θάλασσα.

Τι είπε ο κύριος Φογκ για την ομίχλη

-Ήμουν όλος

Λονδίνο.

Ήμουν όλος

η Λέσχη.

Μια ζάλη καπνού.

Εικασία υγρασίας

ό,τι έβλεπα.

Κι όταν έβλεπα

κρύωνα.

Κι όταν κρύωνα

δάκρυζα.

Τότε πια

να τι έβλεπα.

Κι όλα χάρη σε δυο

φώτα ομίχλης.

Porte-sommeil

Απ την αόρατη πελώρια βιβλιοθήκη του
πριν κοιμηθεί
έκανε ο Φογκ μια έτσι με το χέρι
και διάλεγε στην τύχη κάθε βράδυ
ένα βιβλίο.
Το ίδιο πάντοτε βιβλίο.
Δυο τρεις σελίδες
και συνέχιζε την ιστορία
μες στ όνειρο.
Δυο τρεις σελίδες και συνέχιζε
σε ογδόντα μέρες
το γύρο όλου του κόσμου
μέσα στ όνειρο.

Άπαντα

Αρκετά μίλησα·

ό,τι έπρεπε

ό,τι μπορούσα

το είπα.

Κι ό,τι είπα

ό,τι ψιθύρισα

δεν ήτανε παρά

ο φλοιίσβος

ή η βροχή

αλλά ο φλοιίσβος

ή η βροχή

καθώς χτυπούσαν

πάνω μου.

Ποιητική συλλογή: Ο κύριος Φογκ 1993

Συντάχθηκε απο τον/την Γιάννης Βαρβέρης

Κυριακή, 08 Απρίλιος 2018 15:14 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 09 Φεβρουάριος 2020 23:12

Γιάννης Βαρβέρης, Ο κύριος Φογκ, εκδόσεις Ύψιλον, 1993

και

[Γιάννης Βαρβέρης, Ποιήματα Α' 1975-1996, εκδόσεις Κέδρος, 2000](#)

Αναδημοσίευση: www.e-keimena.gr